

50 Χρόνια Κυπριακής Δημοκρατίας / 50 Years of Cypriot Democracy - €5

Έκδοση Issue	Κωδικός Code	Ποσότητα Quantity	Αύξων αριθμός Serial Number Range	Εταιρεία Company
11/2010	0210CE	500	60.160.500-60.160.999	FutureCards

ΚΥΠΡΟΣ: 11.000 Χρόνια Ιστορία και Πολιτισμός.

Η Κύπρος, σύμφωνα με κάποια εκδοχή, πήρε το όνομά της από τα κυπαρίσσια, που κάποτε αφθονούσαν στη γη της. Στην αρχαιότητα ωστόσο ήταν γνωστή και με άλλα ονόματα, όπως Αερία, Μακαρία, Κεραστίς κ.ά. Αυτό όμως που την έκανε ιδιαίτερα ξεχωριστή και επιθυμητή για εμποικισμό, ήταν η γεωγραφική της θέση. Στο κέντρο τριών ηπείρων, υπήρξε από παλιά ένα αντιπροσωπευτικό σταυροδρόμι θρησκειών και πολιτισμών και μια γέφυρα σύνδεσης Ανατολής και Δύσης. Πλήθος μνημεία, τα οποία διασώζονται και καταμαρτυρούν, όχι απλά την ανθρώπινη παρουσία, αλλά και τον πολιτισμό που επικρατούσε στο νησί, ανάγονται στην 9η χιλιετία π.Χ. (Νεολιθική Εποχή), όταν δημιουργήθηκαν οι πρώτοι οικισμοί από πέτρα, πλίνθο και πηλό. Ακολούθησε, με περιορισμένη δυνατότητα εκμετάλλευσης του χαλκού, η Χαλκολιθική Εποχή, (3900 π.Χ.-2500 π.Χ.), οι τρεις φάσεις της Εποχής του Χαλκού, (2500 π.Χ. - 1050 π.Χ.), όπου η Κύπρος αναπτύχθηκε σ' ένα ισχυρό κέντρο εμπορίου και τέλος η Εποχή του Σιδήρου, (1050 π.Χ.- 750 π.Χ.).

Η ιστορική ταυτότητα του νησιού σημαδεύεται από την άφιξη των Μικηναίων Αχαιών Ελλήνων στο νησί το 1200 π.Χ. Αρκετοί απ' αυτούς υπήρξαν ήρωες οι οποίοι έλαβαν μέρος στον Τρωϊκό Πόλεμο και με το πέρασ του πολέμου ήρθαν και εποίκισαν την Κύπρο. Μαζί τους έφεραν τη γλώσσα, τον προηγμένο τεχνολογικό πολιτισμό και μια νέα άποψη για τις Τέχνες.

Από αυτούς, οι Αρκάδες εποίκισαν την Πάφο. Η νέα πόλη της Πάφου κτίστηκε από τον Αρκάδα Βασιλιά Αγαπήνορα. Λόγω του μαζικού εμποικισμού της Κύπρου από τους Αρκάδες, Κύπρος και Αρκαδία, είχαν την ίδια αρχαία γλώσσα, την Αρκαδοκυπριακή διάλεκτο, την οποία συναντούμε στα επικά έργα του Ομήρου «Ιλιάδα» και «Οδύσεια» και σε κάποια χωριά της Πάφου μέχρι και σήμερα!

Λόγω της σημαντικής γεωγραφικής της θέσης, η Κύπρος βίωσε μια πολυτάραχη ιστορία με αναρίθμητους κατακτητές να περνούν διαδοχικά από το νησί. Στην αρχαιότητα οι Ασσύριοι (709 π.Χ.), οι Αιγύπτιοι (569 π.Χ.) και οι Πέρσες (525 π.Χ.). Τους Πέρσες έδιωξε ο Μέγας Αλέξανδρος, χαρίζοντας στην Κύπρο την ελευθερία της. Με το θάνατό του πέρασε στην κυριαρχία του Πτολεμαίου, ενός εκ των πολλών κληρονόμων του, αλλά το 30 π.Χ. περιέρχεται στη διοίκηση των Ρωμαίων μέχρι το 330 μ.Χ.

Στα πρώτα Χριστιανικά χρόνια επισκέπτεται το νησί ο Απόστολος Βαρνάβας (ιδρυτής της Χριστιανικής Εκκλησίας στην Κύπρο), μαζί με τον Απόστολο Παύλο, κηρύσσοντας το Χριστιανισμό (45 μ.Χ.).

Κατά τη Βυζαντινή περίοδο (4ος – 12ος αιώνας μ.Χ.), η Κύπρος παίρνει μια βαθιά ανάσα και βιώνει μια από τις σημαντικότερες περιόδους ακμής στην ιστορία της. Κατά την εποχή των Σταυροφοριών, εξ αφορμής μιας αντιδικίας του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου με τον Κύπριο Διοικητή Ισαάκιο Κομνηνό, η Κύπρος περνά στην εξουσία του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου (1191- 1192), ο οποίος την πωλεί στους Ναΐτες Ιππότες και έπειτα από ένα χρόνο στον έκπτωτο Γάλλο Βασιλιά που βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα, Guy Lusignan μέχρι το 1489. Η Κύπρος στη συνέχεια περνά στην κυριαρχία των Ενετών (οι οποίοι κτίζουν και τα περίφημα τείχη), μέχρι το 1570 οπότεν περνά στην τουρκική κυριαρχία (1571-1878).

Τον Ιούλιο του 1878 η Τουρκία, έναντι αμοιβής, εκχωρεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα επί της Κύπρου στη Μεγάλη Βρετανία. Το 1955-59, ο λαός της Κύπρου διεξάγει εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, απαιτώντας, σύμφωνα με τις διεθνείς διατάξεις του καταστατικού Χάρτη των Ην. Εθνών, ικανοποίηση των δικαίων αιτημάτων του για Ελευθερία και Αυτοδιάθεση. Έτσι, μετά την υπογραφή των Συμφωνιών Ζυρίχης – Λονδίνου, με εγγυήτριες δυνάμεις την Αγγλία, την Ελλάδα και την Τουρκία, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ (και μετέπειτα πρώτος Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας), ως εκπρόσωπος της ελληνοκυπριακής κοινότητας, ο Φ. Κουταούκ, ως εκπρόσωπος της τουρκοκυπριακής κοινότητας και ο Σερ Χιου Φουτ, τελευταίος Κυβερνήτης της Κύπρου, υπογράφουν την Ανεξαρτησία της Κύπρου (16 Αυγούστου 1960).

Από το 1960 μέχρι το 1974 η Κύπρος σημειώνει αλματώδη πρόοδο και ανάπτυξη σε όλους τους τομείς. Γεωργία, εμπόριο, βιομηχανία, τουρισμός, συντελούν στο οικονομικό θαύμα σε μια Κύπρο που, μέχρι τότε, άλλοι αποφάσιζαν για την τύχη της. Το 1974 ωστόσο, με πρόσχημα την ανατροπή με πραξικόπημα του Προέδρου Μακαρίου, η Τουρκία, ως εγγυήτρια δύναμη, εισβάλλει στην Κύπρο και κατακτά το 38% του εδάφους της. Μετά από συμφωνία για ανταλλαγή πληθυσμού, το άλλοτε 16-18% του τουρκοκυπριακού πληθυσμού που ήταν εγκατεστημένο στο νησί διαρκώς αυξάνεται, στην προσπάθεια της Τουρκίας να επιφέρει, μέσω του συνεχούς τουρκικού εποικισμού, δημογραφική αλλοίωση στον πληθυσμό.

Σήμερα η Κύπρος, κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2004, εξακολουθεί να είναι διαιρεμένη, με τους Τουρκοκύπριους εγκατεστημένους στο βόρειο τμήμα του νησιού και τους Ελληνοκύπριους στο νότιο. Καθημερινά δίνει μάχες στην Ευρώπη αλλά και σε όλα τα διεθνή βήματα, προσπαθώντας να καταστήσει τη διεθνή κοινότητα κοινών της συνεχιζόμενης αδικίας, με την παραμονή του τουρκικού κατοχικού στρατού στο βόριο τμήμα του νησιού. Παρ' όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, η Κύπρος σήμερα έχει καταστεί ένα ζηλευτό εμπορικό, επιχειρηματικό, τουριστικό και πολιτιστικό κέντρο, προσφέροντας στους πολίτες της και στους επισκέπτες της αναβαθμισμένες υπηρεσίες σε όλους τους τομείς.

CYPRUS: 11,000 Years of History and Culture

Cyprus, according to one account, took its name from the Cypress trees that once grew in abundance on the island. But throughout antiquity it was known by many other names, including Aeria, Makaria, Kerastis and more. However, what made it stand out as a desirable place for settlement was its geographical location. At the crossroads of three continents, it has long been a crossroads where different religions and cultures meet and a bridge linking East and West.

A host of monuments, which survive to this day and bear witness not merely to man's presence but to the civilization that prevailed on the island, date from the 9th millennium B.C. (Neolithic Age) when the first settlements were built from stone, mud brick and clay. This was followed by the Chalcolithic Era (3900 B.C.-2500 B.C.) with its limited exploitation of copper, and then by the three stages of the Bronze Age (2500 B.C.-1050 B.C.) when Cyprus developed into a powerful centre for trade, and finally the Iron Age (1050 B.C.-750 B.C.).

The historical identity of the island was marked by the arrival of the Mycenaean/ Achaean Greeks in 1200 B.C. Many of them were heroes who had taken part in the Trojan War, after which they came and settled in Cyprus. With them they brought their language, a technologically advanced civilization and a new attitude towards the Arts.

Of these, the Arcadians settled in Paphos. The new city of Paphos was built by the Arcadian King Agapinor. Due to the mass settlement of Cyprus by the Arcadians, Cyprus and Arcadia had the same ancient language, an Arcadian/Cypriot dialect which is to be found in Homer's epics "The Iliad" and "The Odyssey" and even in some villages in the Paphos district to this very day!

Due to its significant geographical location, Cyprus has endured a tempestuous history as countless conquering nations have laid claim to the island. In antiquity the Assyrians (709 B.C.) were followed by the Egyptians (569 B.C.) and the Persians (525 B.C.). The Persians were finally removed by Alexander the Great who gave Cyprus its freedom. Upon his death, the island passed into the hands of Ptolemy, one of his many heirs, but in 30 B.C. it became part of the Roman Empire until 330 A.D. During the first years of Christianity, Cyprus was visited by the Apostles Barnabas, (founder of the Church of Cyprus) and Paul who preached the Gospel across the island in 45 A.D.

During the Byzantine era (4th –12th century), Cyprus enjoyed one of the most important and prosperous periods in its history. However, during the crusades, due to a clash between King Richard ("the Lionheart") of England and the Cypriot Governor Isaac Comnenus, Cyprus came under the authority of King Richard (1191-1192) who first sold it to the Knights Templar and, a year later, to the ousted French King of Jerusalem Guy de Lusignan, under whose family it remained until 1489. Cyprus then came under the rule of the Venetians (who built the famous walls) until 1570 when it became part of the Ottoman Empire (1571-1878).

In July 1878, Turkey ceded its rights over Cyprus to Great Britain. In 1955-1959, the Cypriots undertook a liberation struggle, demanding that their demands for Freedom and Self-determination be met, in accordance with the provisions of the United Nations charter. Following the signing of the Zurich-London Agreements, with Britain, Greece and Turkey as Guarantor Powers, Archbishop Makarios III (subsequently the first President of Cyprus) on behalf of the Greek Cypriot community, Dr. Fazil Kuchuk on behalf of the Turkish Cypriot community, and Sir Hugh Foot, the last Governor of Cyprus, put their signatures to the creation of the independent Republic of Cyprus (16 August 1960).

From 1960 until 1974, Cyprus made huge progress and developed in all areas. Agriculture, commerce, industry and tourism contributed to an economic miracle on the island, the fate of which had, until then, always been decided by others. In 1974, however, using the pretext of a coup d'état against President Makarios, Turkey cited its rights as a Guarantor Power and invaded Cyprus, seizing 38% of its territory. Following an agreement on population exchange, the Turkish Cypriots who, at the time, made up 16%-18% of the island's population, have seen their numbers increase constantly as part of Turkey's attempts to bring about demographic change by settling Turks in the occupied area.

Cyprus, a member state of the European Union since 2004, continues to be divided to this day, with the Turkish Cypriots living in the occupied northern part of the island and the Greek Cypriots in the south. It is engaged on a daily basis in battles in Europe and in all international fora, in an effort to make the international community aware of its own responsibility for the continuing injustice and presence of the Turkish occupation forces on the island.

Nonetheless, despite the many problems facing it, Cyprus has become an enviable commercial, business, tourist and cultural centre, providing local and foreign residents with upgraded services in sectors such as health, sport, etc.